SPIS

Tam hore, tam dolu, tam hore ďaleko lubili še dvoje ze serdca hluboko.

Ta nesčasna matka tak jim zavidzela, Janička žltyvlas zamurovac dala.

Mulare, mulare*), pytam vas preboha, spravcež' mi okenko do mileho dvora.

Ešce te mulare nedomurovali, už teho Janička na mare klasc mali.

Slyšela Hanička pervše zvony zvonic: Puscež' ma, mamičko, bo me hlava boli.

Slyšela Hanička druhe zvony zvonic: Puscež' ma, mamičko, bo me hlava boli.

Slyšela Hanička trece zvony zvonic: Puscež' ma, mamičko, bo me serdce boli.

Ona ju puscila; na cinter bežala — a na Janičkovi vyrostla dulija.**)

A na Janíčkovi vyrostla dulija, a na tej Haničke drobna rozmarija.

A vy všecke ludze, ktere tu stojice, kejc se dvoje schodzi, pobrac še jim dajce.

Ja nesčasna matka tak jim zavidzela, dve duše zmarnila, sama skamenela.

*) Mulare = murári, zedníci. **) Dulija = ľalija

Melódia: Sl. sp. D 216 - [Sl. sp. II 633] - [Sl. sp. I 279].

217.

(A. Bulla, [† 1873], z Oravy

Cože mi je, čože, milý, mocný bože, že sa mi ten šuhaj zlahodiť nemôže?

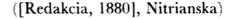
Bože môj a pán môj, čože ma tak tresceš, koho ja milujem, toho mi dať nechceš.

Kdeže som ja bola, keď dary dávali, každej po jabĺčku, mne len polovičku. Kdeže som ja bola, keď milých dávali, každej po mládenci, len mne vdovca dali.

Povedzže mi, povedz, ej, ty starý vdovec, koľkože detí máš, ak ma neoklameš?

V jednom kúte štvoro a v druhom pätoro; tu máš, duša moja, všetkých devätoro.

218.

Sobotište pekné mesto, pod ním chodníček, vyprevaď ma, moja milá, svítí mesíček. Svíť, mesíčku, poľahúčku do dňa bílého, až ja pôjdem od dievčatka černookého.

Svíť, mesíčku, poľahúčku až na ten náš dvor; nemysli si, moja milá, že ja budem tvoj.

Melódia: Sl. sp. D 859.